

Universitätsbibliothek Paderborn

**Sermones de Sa[n]ctis Hyemales, Estiuales, De
festiuitatibus Jesu christi, Beate virginis et alior[um]
Sanctor[um] ... Venera[n]di patris, fratris Nicolai deniise
Ordinis Minor[um] de obseruantia ...**

Denisse, Nicolas

[Augsburg], 1510

VD16 N 1513

Secu[n]do ostendit[ur] q[uod] gratiosa sit ei[us] beniuolentia.

urn:nbn:de:hbz:466:1-30625

Ber. dnica infra octas

rem nistum mouere audiam? chm dicē
tez. Ego sum: nolite timere. i. semper ego
assisto: vel sicut deus semp permaneo et
nisi transeo. Hec ille. In p̄dicer; ita q̄ver
bis q̄ndit mirabilis dñi benignitas er
ga nōs et q̄ necessaria sit nobis atq̄ desideria
derāda eius p̄sientia. Et hoc idem oñdit
in toto decursu euāgeli⁹ hodierni. In q̄ p̄
cipue rāgunf tria q̄ nobis oñdit q̄ nobis
necessaria sit et desiderabilis dei p̄sientia.

Primo ostenditur q̄ periculosa sit dñi
absentia.

Secundo ostendit q̄ gratiosa sit ei⁹ be
ni volentia.

Tertio ostenditur q̄ fructuosa sit eius
p̄sientia.

Primo igit sc̄z in p̄ma parte euānge
li oñditur q̄ periculosa sit dñi ab
senta atq̄ dānoſa. Ibi enim dñ q̄
absente dño diſcipuli periclitabant Aug⁹.
li. de trini. Dagna hois miseria sine illo
esse sine q̄ nō p̄t bene esse. Langif aut in
euāgelo triplex cauſa p̄pter quā periculo
sa atq̄ dānoſa est dñi absentia.

Numa est p̄p̄t rōnis cœratē.

Sc̄da est p̄p̄t affectiōis imbecillitatē.

Tertia ē p̄p̄t ipulſōis p̄cietatē.

Prima ē ppter rōnis ce
citatē. Et hoc intelligit q̄ absentē dño a
diſcipulis nos erat p̄t in euāgelo. Sic
et absentē dño sp̄ualiter exēcat rō hois
p̄ petrū. Sop̄. i. Ambulabū ut ceci q̄
dño peccauerūt. Prouer. iiij. Uia impio
rū tenebroſa nesciuſ ybi corruſt. Idei
co faciēdūt est iuxta psalmiste cosiliū dicē
tis. Accedite ad eū et illuminamini.

Sc̄da cā est ppter affectō
nia imbecillitatē. Imbecillis em et vacil
lans est hois affectio ad bonum absentē
dño. Et hoc significat in euāgelo: q̄ ab
sentē dño nauicula iactabat fluctib⁹ Jo
vij. Sine me nibil potestis facere. Sic ut
ergo dñ p̄s. Querite dñm et p̄firmamini
Qualiter autē q̄ri debeat dñ Sap. i. In
simplicitate cordis q̄rite illū.

Tertia cauſa est ppter im
pulsionis p̄cietatē. Impellit em hūa/
na affectio multis tēratiōibus p̄trarijs q̄
bus absente dño resistere nō valēt. Et h̄
significat in euāgelo q̄ absentē dño ven
tus erat cōterius eis. Aug⁹. Attende
seculū q̄si mare: ventus validus et mās
tēpestas vnicuſ sua cupiditas. Hec ille
Naturalis etiā inclinatio aut p̄stitudina
ria impellēt ad p̄cēm dici p̄t vēt̄ cōtra
rius et p̄tra hanc facienda est violentia: p̄
p̄t qđ dñ dñs D̄ath. i. Regnū celo
vum pati et violenti rapiunt illud. Sup̄ d̄
dicit Aug⁹. in ser. qđā. Novim q̄ fami
liariter mes hūana in diversis mūdi bū
illecebri⁹ et p̄cupiscēti⁹ denicta fugi la
borē experti voluptrare: et vix ad h̄ ducit
ut p̄stitudinē a le vīte p̄oris excludant̄
cū ceperit cogitare vltimi diei necessitatē:
ac futuri iudiciū pōdū incitataſtū mu
lata vel spe p̄mū vel timore supplicij voi
lūtarū bellū indicit paſſiōb⁹ et vim fac
p̄tūtū desiderijs suis et violēt̄ se vince
re ip̄a p̄tendit. Hec ille. Potes etiā ad p̄
pōtūtū exponere illō Dan. viii. Quatuor
vēt̄ pugnabat in mari: vīz suggestio p̄tū
q̄si vēt̄ occidētālis. Inpirato gracie
q̄si vēt̄ oricātā. Affectio cōmodi q̄si vēt̄
borealis et ipetuosus. Affectio iusticie q̄si
vēt̄ meridionalē q̄ lenis est et calidus. Ne
ḡipellamur et p̄citemur a vēt̄ boreali et
occidētali q̄ p̄trarij nob̄ desiderāda est
atq̄ rōtō cordis affectu invocāda dei p̄
sientia: qm̄ sic dñ Ro. viij. Si dñ p̄ nobis
q̄s p̄tra nose p̄t̄z itaq̄ p̄cūlosa dānoſ
saq̄ sit dñi ablenientia. Nec em possum̄ ha
bere euadēti fiduciā nisi p̄ ei p̄ntū. Id
circo venies ad diſcipulos tuos dñ. Habet
te fiduciā rē.

Secundo oñdit in euāgelo q̄ grōla
sit dñi beni uolētia: q̄r vīz diſcipul
i in periculo et timore extitit adesse
voluit: dices eis. Habete fiduciā ego suz
rē. et petro periclitati manū extēdit. p̄s;
q̄ bon⁹ ifrl̄ dñb⁹ q̄ recto ſit corde. Idē
q̄ magna m̄ltitudo dulcedinis tue dñ.
rē. In euāgelo autē oñdit q̄ ſit dulcis et
grōla dñi beni uolētia p̄ tres eius dulciſ
simas proprietates.

Primo q̄r ip̄a est fiduciār̄ affectuātia

Secundo q̄r ip̄a ē amicabilit̄ attractiua

Primo quia ipsa est fiducia
cialiter assecrativa. Et hoc manifestat
quia discipulis in timore exitu locutus
est dñs d. Habete fiduciam: ego sum nolis-
te timere. **Vñ** Læn. q. Clam. ut dñs suam
benignitatem ostendes et dices. Aperte mibi
soror mea sposa mea: amica mea: soror in
q; mea ad imaginem et similitudinem meam fa-
cia cui et ego me conformauim in nature humana
ne assumptio: et ad celestem hereditatem meam
possidendum destinauim. Sposa mea: ad
hunc sine meum regnare possim in celo
creata: amica mea beneficio: et multitudi-
ne ut me cognoscas et diligas predotata.
Ibi ergo r̄gunt tres singulares denomi-
nationes multo gr̄ate qd̄ digna dñs honorat
re et appellare aiam rōnale: qd̄ vice vocat
eā soror: spōsam: et amicā. Et hec magna
consideratione et securitate debet nobis da-
re quod hoc singulariter appareat dñs ad
nos inextimabilis beniuolētia. Protecto
si recta fuerit affectio nr̄a nullatenus nobis
de dñs diffidendum est. Job. xij. Etiam si
occiderit nos sperabo in eū.

Scđo quia ipsa dei boni/
volentia est amicabiliter sive dulciter arti-
tructiva: qd̄ significat in hoc qd̄ petr⁹ au-
dit dñs voce tanq; singulari quadam dul-
cedine mirabiliter allectus tuto corde ias-
cupiens eē cū dñno iesu dicit. Dñe si tu es
sude me venire ad te sup aquas. Et dñs
ait: veni. Et descendens petr⁹ de nauicu-
la ambulauit sup aquas ut ventrere ad ies-
sum. Aug⁹. in ser. Hic est petr⁹ quē ch̄ri
esse p̄fectissimum subiecta vestigia ei⁹ ma-
ria pbauerunt. Nā a dño suo nouos sibi
vari in fluctibus gressus ut fidelis poposcit
et ut dilectus emeruit. Qui ob h̄ solū tre-
pidasse visus ē: ut fragilitas humana cog-
sceret qnta ē et inter dñm fuūq; distantia
dū aggrauata petris caro mergit: et imma-
culara nescit plāta decidere. Simul illō,
dū lug aqua ambulans petr⁹ pede intre-
pido guenisset ad ch̄rim: dñi forte sui viri-
bus egref. Sz qd̄ illū rātopere dicim⁹ tre-
pidasse: cū pia trepidatio sua maiore p̄fe-
cerit ad fidem: ut em credidit petr⁹ impē-
rio dñi suū posse se a fluctibus sustentari: in
dilo mis⁹ dū mergitur credit ipsius dñi

sul se virtute saluandū. Vere beati petri
etia dūm trepidat mirabilis fides: quam
nec purgētis periculi potuit turbare for-
midō. Clamando em dūm mergit: dñs lō-
bera me: de se diffilius est: nō de dñs. Au-
ditavit. Ne quis ergo timore h̄c glōsis
simi petri ducat et in viciū qm̄ timor qd̄
uis p̄mū ei⁹ turbauerit fidē: cōfidentia tñ
in eo repate creditatris ordinavit. Hec
Aug⁹. Moraliter cīm ambulare debem⁹
sup mare p̄ntis seculi ut ad deum gueniam
mus. Aug. Amas dñi: ambulas sup mā-
re: sub pedib; tuis est seculi tumor: amas
seculi: absorbet te: amatores suos vorare
nouit nō portare Hec ille. Attrahit itaq;
nos mulez dei beniuolētia. Quā attractio
nē desideras spōsa dñi Læn. i. Trahe me
post te. Et ipse dñs nōs attractere volens
dicit. Matth. xj. Venite ad me omes qd̄
laboratis et onerati est: et ego reficiā vos
Et Jo. vij. Si qd̄ sitit veniat ad me et b̄is
dat. Nōra bene ſyba et vide qnta sit de in
nos beniuolētia. Sed vñ hoc ergo cū tā/
ta sit dei beniuolētia et dulcedo mirabilis
allectiva qd̄ tam pauci ad dñm veniunt: tā
pauci dñmā dulcedinē p̄cipiant. Ad qd̄
qñdo iuxta euāgeliū quia nōdū visq; ad
quartā vigiliā vigilauerūt. Nā dñs qrtā
vigilia noctis venit ad discipulos in mari
exentes. Dic q̄ppe Hiero. qd̄ nor in qrtuor
vigilias diuidi solet sive in qrtuor pres qd̄
b̄ successivis vigilare solebat milites p̄ cu-
stodia ciuitat̄. Prīa dñ p̄ticimū. Scđa id
tēpestū. Tertia galliscimū. Quarta aſiliug
canū. Qui itaq; vigilauerit visq; ad qrtaz
vigiliā: audier dñm dicere. Hēte fiduciam:
ego sum tē. Prouer. viij. Qui mane vigili
lauerint ad me iuenerint me. Moraliter at
huiusmodi vigilis sunt consideratioēs que
dā de deo ad h̄m necessarie ut anima illu-
minef p̄ verū solē et inflāmeſ p̄ dei amarē
Prīa ē cōsideratio dīne scientie infallibilis
qd̄ oia videt. Et hec consideratio ē indu-
ctiua pudoris et p̄fusiois p̄ petris cōmisi-
sio. Multū em erubescere debet peccator
qd̄ p̄cm suū cōmittit corā oculis dīne may-
testatis. Ps. Erubescant imp̄i. Scđa ē
cōsideratio dīne iusticie inflexibilis qd̄ est
inductiva timoris. Ps. A iudicis enim
tuis timui. Tertia ē cōsideratio dīne

Ber. de sc̄to Maclovio

misericordie inextiabilis q̄ est induc̄tua spei.
Ps. Bi⁹ placitū est dō⁹ sup̄ simētes eū: ⁊
in eis q̄ spe. sup̄ milē. et. Et nota bī quo
q̄lūgit Ps. spem et timorē. In his at vi⁹
giliis nodū venit dñs. Quarta iugis vigili
lia est p̄sideratio diuine bonitatis q̄ est indu
ctua charitati amor. In hac itaq; vi⁹
gilia venit dñs Jo. xiiij. Siq̄ diligē me
z. Sequiſ. Et ad eū veniem⁹ z.

Lertio in euāgeliō oñdit
q̄gratiosa sit dei benuolētia palia sui. p/
peratē: yic⁹ q̄ ipa est mirabilis salutina:
q̄ signat in h̄ q̄ p̄icitari petro ⁊ clamati
Dñe saluū me fac. Oñtimo Jēsus extēdit
manū ⁊ saluauit eū. Ps. Iuxta ē dñs his
q̄ tribulato sunt corde: ⁊ hu. sp̄. saluabit.
Idē. Sal⁹ at instox ap̄nō ⁊ p̄ector eoꝝ
est in tpe tribulatiōis. Aug⁹. Lū fluctuat
cupiditatē eorū tuū: ut vincas cupiditatē
tua invoca ch̄ri dīnitatē. Hec ille. Patet
igis q̄gratiosa sit dñi benuolētia quā e/
vidēt oñdit discipulis suis dices eis Ha
bete fiduciā ego sum z.

Eritis in euāgeliō oñdit q̄fructuo
sa sit dei p̄senta: q̄ cū ascēdiss⁹ Je
sus in nauiclam cessauit vēt⁹. Qui
aut̄ in nauicla erat venerūt et adorauerūt
deū dicētes: Uere fil⁹ dei es. Ub̄i desig
nat q̄ diuīa p̄stia nob̄ est plūmū fructuo
la maxime tripliciter.

Prio q̄ est h̄rie impulsiōis sedatiua.
Scđo q̄ est rōnis illuminatiua.
Lertio q̄ est devotiōis inflāmatua
Primo q̄ est turbatiōis
et p̄trarie impulsiōis sedatiua. Et hoc si
gnat q̄ cū intrasset ielus in nauiclam cel⁹
fauit vent⁹. Beda. Nō mirādū si ascēdēre
te in nauiclam dñō: vent⁹ cessauit. In q̄
ei corde de⁹ p̄ gram amoris sui adelatam
victuera vicioꝝ ⁊ aduersitatis mudi sue
spirituū maloꝝ bella p̄pressa desūt. Hec
ille. Un̄ Dart. xj. dixit dñs: Venite ad
me z. Et sequiſ. Et inueniet⁹ requiē ani
mab̄ viris. Et Jo. xvij. In me pace/in mu
ndo p̄ssuraz habebit⁹. Et Aug. li. P̄fes. Fe
cisti nos dñe ad te ⁊ inquietum est cor n̄m
donec requiescat in te.

Scđo q̄ est rōnis illuminatiua
tuua: q̄d significat: q̄ cū ascēdisset in nauic
lam.

culā bī q̄ in ea erat eo ḡuerūt eū et filii
dicētes: Uere fil⁹ dei es. Jo. viij. Ego li
lūt mudi: q̄ sed̄ me no ambulat in tene
bris sed habebit lumen vitę.

Lertio q̄ est deuotiōis/
flamatiua: qd̄ beat⁹: q̄ venerūt et būlēt et
deuote adorauerūt eū. Dal. ij. Ipse q̄
ignis flans: purgās viciꝝ yanā cogita
tiones ⁊ deuotiōez inflāmas. ad Heb.
xij. De⁹ vñ ignis 2sumēs est. Theop. Si
volum⁹ ch̄im in nauicla noſtrā fulgeſ.
i cordib⁹ vñis hitare: statī inueniemur in
ra ad quā ire volum⁹. s. in celo. Hec ille.
Inueniemur inç̄ in celo p̄ deuotā affectō
ne. Phil. ij. Nra querſatio i celē. Et di
cis igis appetet q̄p̄icloſa sit di ablenia;
q̄gratiosa ei⁹ benuolētia: ⁊ q̄fructuosa
sua p̄ntia: q̄ vñic⁹ tria satis nob̄ inflāv
ib⁹ p̄ pos̄: cu d̄t discipul⁹: h̄tē fiduciā
ego sum z. Uigilem⁹ itaq; attētē vñli
gent⁹ vñq; ad q̄rta vigiliā ut ad nos dñs
veniat ⁊ n̄ram nauiclam in portū etiē
salutis inducar. Amen

De sc̄to Maclovio sive mālboro Sc.

Wasi stella
matutina in medio nebulae
q̄luna plena in diebus suis lu
cer: ⁊ q̄l sol refuges: sic ille effulgit in tē
plo dei. Eccl. l. Prover. iiij. Justor semel
ta q̄l lux splendens p̄cedit ⁊ crescit vñq;
p̄fectū die: q̄ vñic⁹ p̄ lumē grē p̄uenit ad
p̄fectū lumē gloriꝝ q̄du bi⁹ vñit sp̄ illū
mine grē, p̄ficiunt. Idcirco d̄ bī maclovio
bī d̄ thema p̄positū: vñc⁹ Quasi stella ma
tutina z. In q̄ tangis ordo ⁊ p̄fecit lu
minis grē in eo triplē

Prio q̄ fuit q̄l stella in sua nativitate
Scđo q̄ fuit q̄l luna plena i p̄menit
Lertio q̄ fuit q̄l sol in p̄fecta etate.
Rimo fuit q̄l stella in sua nativitate
P Stella inç̄ matutina: q̄ sicut sic
la matutina efficit accessū lucis dñ
eū: tē circa nativitatē bī maclovio multa
strigerūt q̄ signū erat luce grē singlanis q̄
postea fulgit i eo. Stella inç̄ in medio ne
bule: q̄ ania rōnalis in q̄ est lumē grē dei
est in corpe corruptibili tangi i medio ne
bule. Fuit itaq; in sua nativitate q̄l stella